

Sygn. akt IV K 859/14

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 listopada 2014 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie IV Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Sylwia Słowiok-Janus

Protokolant: Agnieszka Gutowska

przy udziale prokuratora Agnieszki Cwaliny

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2014 r.

sprawy **P. S.** syna T. i E. z domu (...) urodzonego (...) w (...)

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 20 listopada 2007 r. w sprawie o sygn. akt IV K 281/07 za czyn z art. 279 § 1 k.k. popełniony w dniu 12 czerwca 2006 r. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat, przy czym na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 25 lipca 2011 r. zarządzo w obec skazanego wykonanie warunkowo zawieszonej kary pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 12 czerwca 2006 r.;

2. Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 17 lutego 2010 r. w sprawie o sygn. akt IV K 3141/06 za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. popełniony w dniu 26 października 2006 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 26 października 2006 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, przy czym na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 4 (cztery) lata, a na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 k.k. zobowiązano skazanego do powstrzymania się od używania środków odurzających, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 20 maja 2014 r. zarządzo w obec skazanego wykonanie warunkowo zawieszonej kary pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 26 października 2006 r.;

3. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 13 stycznia 2014 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 641/13 za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 08 listopada 2011 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata, przy czym na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego obowiązek naprawienia szkody;

4. Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 12 sierpnia 2014 r. w sprawie o sygn. akt IV K 672/12 za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 15 listopada 2011 r. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w okresie czasu od dnia 18 listopada 2011 r. do dnia 19 listopada 2011 r. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, przy czym na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 1 (jednego) roku 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat, a na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora, nadto na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 k.k. zobowiązano skazanego do powstrzymywania się od

używania środków odurzających, na podstawie art. 72 § 1 pkt 6 k.k. zobowiązano skazanego do poddania się leczeniu odwykowemu od środków odurzających, a na podstawie art. 72 § 2 k.k. zobowiązano skazanego do naprawienia szkody

orzeka

I. rozwiązuje orzeczenia o karach łącznych pozbawienia wolności zawarte w wyrokach: Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 17 lutego 2010 r. w sprawie o sygn. akt **IV K 3141/06** oraz Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie 12 sierpnia 2014 r. w sprawie o sygn. akt **IV K 672/12**;

II. na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone w wyrokach opisanych w komparycji jako **1.** oraz **2.** łączy i w ich miejsce wymierza P. S. (1) jedną karę łączną 2 (dwa) lata 10 (dziesięć) pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet kary łącznej orzeczonej w punkcie II. zalicza skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt IV K 281/07 w dniu 12 czerwca 2006 r. oraz w dniach od 18 lipca 2013 r. do 20 listopada 2014 r. (daty wydania wyroku) oraz w sprawie o sygn. akt IV K 3141/06 w dniu 26 października 2006 r.;

IV. na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. i art. 89 § 1a k.k. jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone w wyrokach opisanych w komparycji jako **3.** oraz **4.** łączy i w ich miejsce wymierza P. S. (1) jedną karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

V. na podstawie art.69 § 1 i § 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec skazanego P. S. kary łącznej orzeczonej w pkt IV. warunkowo zawiesza na okres próby 5 (pięciu) lat

VI. na podstawie art. 89 § 3 kk i art. 73 § 1 kk oddaje skazanego P. S. w okresie próby pod dozór kuratora

VII. na podstawie art. 89 § 3 kk i art. 72 § 1 pkt 5 kk zobowiązuje skazanego P. S. do powstrzymywania się od używania środków odurzających w okresie próby

VIII. na podstawie art. 89 § 3 kk i art. 72 § 1 pkt 6 kk zobowiązuje skazanego P. S. do poddania się leczeniu odwykowemu od środków odurzających w okresie próby

IX. w pozostałym zakresie połączone wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu;

X. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. P. kwotę 120 (stu dwudziestu) złotych podwyższoną o stawkę podatku VAT tytułem wynagrodzenia za obronę udzieloną skazanemu z urzędu;

XI. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego w całości z obowiązku ponoszenia kosztów związanych z wydaniem wyroku łącznego obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt IV K 859/14

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej Sąd ustalił, iż P. S. został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 20 listopada 2007 r. w sprawie o sygn. akt IV K 281/07 za czyn z art. 279 § 1 k.k. popełniony w dniu 12 czerwca 2006 r. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat, przy czym na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 25 lipca 2011 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 12 czerwca 2006 r.;

2. Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 17 lutego 2010 r. w sprawie o sygn. akt IV K 3141/06 za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. popełniony w dniu 26 października 2006 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 26 października 2006 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, przy czym na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 4 (cztery) lata, a na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 k.k. zobowiązano skazanego do powstrzymania się od używania środków odurzających, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 20 maja 2014 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 26 października 2006 r.;

3. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 13 stycznia 2014 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 641/13 za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 08 listopada 2011 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata, przy czym na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego obowiązek naprawienia szkody;

4. Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 12 sierpnia 2014 r. w sprawie o sygn. akt IV K 672/12 za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 15 listopada 2011 r. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w okresie czasu od dnia 18 listopada 2011 r. do dnia 19 listopada 2011 r. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, przy czym na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 1 (jednego) roku 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat, a na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora, nadto na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 k.k. zobowiązano skazanego do powstrzymywania się od używania środków odurzających, na podstawie art. 72 § 1 pkt 6 k.k. zobowiązano skazanego do poddania się leczeniu odwykowemu od środków odurzających, a na podstawie art. 72 § 2 k.k. zobowiązano skazanego do naprawienia szkody.

Skazany we wniosku z dnia 18 września 2014 r. (k. 2-3) wniósł o wydanie wyroku łącznego poprzez połączenie w oparciu o zasadę pełnej absorpcji kar orzeczonych wyrokami: Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 20 listopada 2007 r. w sprawie o sygn. akt IV K 281/07, Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 17 lutego 2010 r. w sprawie o sygn. akt IV K 3141/06, Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 13 stycznia 2014 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 641/13 oraz Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 12 sierpnia 2014 r. w sprawie o sygn. akt IV K 672/12.

Z opinii Dyrektora Aresztu Śledczego W. S. wynika, że P. S. jest bezdzietnym kawalerem, ma wykształcenie średnie o kierunku technik telekomunikacji, przed osadzeniem był zatrudniony jako motorniczy tramwaju. Z analizy akt ewidencyjnych wynika, że kary które odbywa skazany były orzeczone z warunkowym zawieszeniem ich wykonania. P. S. do jednostki penitencjarnej w celu odbycia kary pozbawienia wolności został doprowadzony. Zachowanie skazanego w warunkach izolacji penitencjarnej oceniane jest jako poprawne. P. S. dotychczas nie dopuścił się przekroczenia, które skutkowałoby sporządzeniem wniosku o wymierzenie kary dyscyplinarnej, był nagradzany nagrodą regulaminową. Skazany wobec przełożonych prezentuje postawę zgodną z regulaminem, zachowuje stosowny dystans jest taktowny w grupie współosadzonych funkcjonuje bezkonfliktowo. P. S. nie deklaruje udziału w nieformalnych strukturach podkultury przestępczej. Skazany od października br. jest zatrudniony poza terenem jednostki w systemie bez konwojenta w Zakładzie (...) w K.. Z uwagi na krótki okres zatrudnienia trudno jest obecnie ocenić stopień wywiązania się skazanego z powierzonych mu obowiązków wynikających z zatrudniania. P. S. został zdiagnozowany jako osoba uzależniona od narkotyków, wyraził zgodę na podjęcie leczenia w warunkach izolacji penitencjarnej. Skazany odbył terapię w Areszcie Śledczym W. S., zrealizował indywidualny program terapeutyczny - identyfikuje się z osobą uzależnioną. Po ukończeniu terapii w myśl art. 96 k.k.w. przebywał w oddziale terapeutycznym w celu modelowania zachowań sprzyjających trzeźwieniu i przez to kształtowanie środowiska terapeutycznego w oddziale. P. S. aktualnie kontynuuje proces trzeźwienia poprzez udział w mityngach NA organizowanych na terenie jednostki i poza nią. Skazany karę pozbawienia wolności odbywa w systemie programowego oddziaływania, realizuje

zadania z niego wynikające. P. S. nie był uczestnikiem zdarzeń, nie zanotowano u niego przypadków agresji, nie były stosowane względem niego środki przymusu bezpośredniego, nie uczestniczył w systemie przepustkowym, nie jest objęty nauczaniem. Skazany czas wolny spędza na zajęciach własnych w celi mieszkalnej, chętnie uczestniczył w zajęciach kulturalno-oświatowych organizowanych zarówno na terenie jednostki oraz poza nią. P. S. w warunkach izolacji penitencjarnej ukończył program readaptacji społecznej z zakresu niwelowania zachowań agresywnych, program readaptacji społecznej w zakresie kształtowania umiejętności społecznych w zakresie promocji zdrowego stylu życia, program z zakresu aktywizacji zawodowej, ukończył również kurs zawodowy ogrodnik terenów zieleni. Skazany wobec popełnionych przestępstw deklaruje krytyczny stosunek, kontakt zewnętrzny w dostępnych formach utrzymuje głównie z rodzicami i bratem – podaje, że łączą ich serdeczne relacje. W ocenie Dyrektora Aresztu Śledczego prognoza penitencjarna skazanego jest pozytywna.

Sąd ustalił następujący powyższy stan faktyczny na podstawie następujących dowodów: wniosku skazanego (k. 2-3), danych o karalności (k. 11-13, 38-40), danych z (...) (k. 14-15), opinii o skazanym (k. 20-23) i poszczególnych akt spraw.

Sąd zważył co następuje:

Po przeanalizowaniu danych o karalności skazanego, odpisów wyroków oraz dołączonych do akt sprawy poszczególnych postanowień i zgromadzonej dokumentacji Sąd uznał, iż istnieją warunki do wydania wyroku łącznego stosownie do treści art. 85 k.k., art. 86 k.k. w zw. z art. 569 § 1 k.p.k.

Zgodnie z treścią art. 85 k.k. - regulującego jedną z podstawowych przesłanek wydania wyroku łącznego - orzeczenie kary łącznej jest możliwe, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny co do któregośkolwiek z tych przestępstw. Stosownie zaś do uchwały Sądu Najwyższego 1 KZP 36/04 z dnia 25 lutego 2005 r. (OSNKW 2005/2/13) zawarty w art. 85 k.k. zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnych przestępstw. To data wydania pierwszego chronologicznie wyroku określa, które kary podlegają połączeniu. Zatem tylko kary orzeczone za zbiegające się przestępstwa popełnione przed datą wydania tego wyroku podlegają połączeniu. Nadto stosownie do treści art. 85 k.k. kary te muszą być karami tego samego rodzaju lub też innymi karami podlegającymi łączeniu.

I tak mając na uwadze art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. stwierdzić należy, że pierwszy chronologicznie wyrok skazujący wobec P. S. został wydany przez Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie w dniu 20 listopada 2007 r. w sprawie o sygn. akt IV K 281/07 i to ten wyrok wyznaczał pierwszy realny zbieg przestępstw. Przed wydaniem tego wyroku, tj. przed dniem 20 listopada 2007 r. skazany dopuścił się popełnienia w dniu 26 października 2006 r. czynów z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. oraz art. 278 § 1 k.k., za które został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 17 lutego 2010 r. w sprawie o sygn. akt IV K 3141/06. Nadto za wszystkie wyżej wskazane przestępstwa orzeczono wobec skazanego kary tego samego rodzaju tj. kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, których wykonanie zostało prawomocnie zarządzone. Mając na uwadze powyższe spełnione zostały przesłanki określone w art. 85 k.k. pozwalające na wydanie wyroku łącznego. Wobec konieczności objęcia wyrokiem łącznym ww. wyroków Sąd rozwiązał orzeczenie o karze łącznej pozbawienia wolności zawarte w wyroku Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 17 lutego 2010 r. w sprawie o sygn. akt IV K 3141/06.

Kolejnym wyrokiem skazującym wydanym wobec P. S., był wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 13 stycznia 2014 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 641/13 i to ten wyrok wyznaczał drugi realny zbieg przestępstw. Przed wydaniem tego wyroku, tj. przed dniem 13 stycznia 2014 r. skazany dopuścił się popełnienia w dniu 15 listopada 2011 r. czynu z art. 278 § 1 k.k. oraz w okresie czasu od dnia 18 listopada 2011 r. do dnia 19 listopada 2011 r. czynu z art. 278 § 1 k.k., za które został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 12 sierpnia 2014 r. w sprawie o sygn. akt IV K 672/12. Należy wskazać, że wyżej wskazanymi wyrokami orzeczono wobec skazanego kary tego samego rodzaju tj. kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania. Mając na uwadze powyższe spełnione zostały przesłanki określone w art. 85 k.k. pozwalające na wydanie wyroku łącznego. Wobec konieczności objęcia wyrokiem łącznym ww. wyroków Sąd rozwiązał orzeczenie o karze łącznej

pozbawienia wolności zawarte w wyroku Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 12 sierpnia 2014 r. w sprawie o sygn. akt IV K 672/12.

Wobec skazanego P. S. stosownie do treści art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. Sąd był uprawniony do orzeczenia kar łącznych zamiast kar jednostkowych orzeczonych:

- wyrokami 1. i 2. w granicach od 2 lat (najsurowsza kara jednostkowa) do 3 lat 6 miesięcy pozbawienia wolności (suma wszystkich kar jednostkowych podlegających łączeniu) - wymierzył ją w wysokości 2 (dwóch) lat 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

- wyrokami 3. i 4. w granicach od 1 roku (najsurowsza kara jednostkowa) do 2 lat 6 miesięcy pozbawienia wolności (suma wszystkich kar jednostkowych podlegających łączeniu) - wymierzył ją w wysokości 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności.

Przy ustalaniu wysokości kar łącznych w niniejszej sprawie Sąd miał na uwadze treść orzeczenia Sądu Apelacyjnego w Łodzi II AKa 63/01 z dnia 09 maja 2001 r. (Prok. i Pr. 2002, Nr 7-8, póź. 20) w myśl którego - zastosowanie zasady absorpcji, asperacji czy kumulacji przy orzekaniu tak kary łącznej, jak i wydawaniu wyroku łącznego uwarunkowane jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami, objętymi tymże skazaniem. Relacje te sprowadzają się do określenia, jak bliski związek przedmiotowo - podmiotowy łączy te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały popełnione. Im bliższe są te relacje, tym bardziej wyrok łączny powinien być zbliżony do dopuszczalnego minimum, uwarunkowanego wysokością kar orzeczonych za przestępstwa, objętych tym wyrokiem.

Odnosząc powyższe twierdzenia do okoliczności niniejszej sprawy, a w szczególności do kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie II. wyroku należy stwierdzić, iż pomiędzy czynami, za które P. S. został skazany w sprawach o sygn. akt IV K 281/07 oraz IV K 3141/06 nie zachodzi bliska łączność przedmiotowa i podmiotowa. Wprawdzie przestępstwa, za które P. S. został skazany ww. wyrokami były skierowane przeciwko temu samemu dobru, tj. przeciwko mieniu, jednakże wyrokiem w sprawie o sygn. akt IV K 281/07 został skazany za czyn z art. 279 § 1 k.k., natomiast wyrokiem w sprawie o sygn. akt IV K 3141/06 został skazany za czyny z art. 279 § 1 k.k. i art. 278 § 1 k.k. Pomędzy ww. przestępstwami istniał dość bliski związek czasowy. Przestępstwa te zostały popełnione między 12 czerwca 2006 r. a 26 października 2006 r., a więc były popełnione na przestrzeni ponad czterech miesięcy, jednakże przestępstwa te różnił sposób działania skazanego, miejsce popełnienia przestępstw oraz osoby pokrzywdzonych. Skazany w okresie tym dopuścił się popełnienia trzech przestępstw. Nie mniej jednak mając na uwadze wszystkie powyższe okoliczności, w tym brak łączności przedmiotowej i podmiotowej brak jest podstaw do orzeczenia kary łącznej w oparciu o zasadę całkowitej absorpcji.

Odnosząc powyższe twierdzenia do okoliczności niniejszej sprawy, a w szczególności do kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie IV. wyroku należy stwierdzić, iż między czynami, za które P. S. został skazany w sprawach o sygn. akt VIII K 641/13 oraz IV K 672/12 nie zachodzi bliska łączność przedmiotowa i podmiotowa. Wprawdzie przestępstwa, za które P. S. został skazany ww. wyrokami były skierowane przeciwko temu samemu dobru, tj. przeciwko mieniu, nadto przestępstwa te wyczerpały znamiona tego samego przepisu, tj. art. 278 § 1 k.k., jednakże przestępstwa te różnił sposób działania skazanego, miejsce popełnienia przestępstw oraz osoby pokrzywdzonych. Pomędzy ww. przestępstwami istniał bardzo bliski związek czasowy. Przestępstwa te zostały popełnione między 08 listopada 2011 r. a 19 listopada 2011 r., a więc na przestrzeni kilku dni. Skazany w okresie tym dopuścił się popełnienia trzech przestępstw. Nie mniej jednak mając na uwadze wszystkie powyższe okoliczności, w tym brak łączności przedmiotowej i podmiotowej brak jest podstaw do orzeczenia kary łącznej w oparciu o zasadę całkowitej absorpcji.

Sąd przy wymiarze kar łącznych pozbawienia wolności orzeczonych w punktach II. i IV. miał również na względzie prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Popełnienie dwóch lub więcej przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji. Sąd w pełni podziela stanowisko wyrażone w orzecznictwie, zgodnie z

którym absorpcję kar należy stosować bardzo ostrożnie, biorąc pod uwagę negatywną co do sprawcy - przesłankę prognostyczną jaką jest popełnienie kilku przestępstw (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie II Aka 171/00 z dnia 12 lipca 2000 r. OSA 2001/2/5). Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, że P. S. był do chwili obecnej był cztery razy karany za popełnienie sześciu przestępstw, w tym za popełnienie przestępstw podobnych. Skazany czyny te popełnił na przestrzeni długiego okresu czasu od 12 czerwca 2006 r. do 19 listopada 2011 r. Należy podkreślić, że skazany czterokrotnie dopuścił się popełniania czynu wyczerpującego znamiona tego samego przepisu, tj. art. 278 § 1 k.k., co zdaniem Sądu wskazuje na znaczną demoralizację skazanego. Należy również wskazać, że skazany nie skorzystał z szansy jaką dał mu sąd orzekający w sprawach o sygn. akt IV K 281/07 oraz IV K 3141/06, który zastosował wobec skazanego środek probacyjny w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary, co skutkowało prawomocnym zarządzeniem wykonania kar orzeczonych ww. sprawach. Czterokrotna karalność, a także brak zdecydowanej zmiany postawy skazanego wskazuje na jego lekceważący stosunek do obowiązującego porządku prawnego. W ocenie Sądu negatywne zachowania P. S. nie miały w jego życiu charakteru epizodycznego zwłaszcza, że skierowane były w dobra prawne poddane szczególnej ochronie prawnej, tj. mienie i własność. Należy również podkreślić, że skazany nie zgłosił się do odbycia kary pozbawienia wolności, został doprowadzony do jednostki penitencjarnej przez funkcjonariuszy policji, co zdaniem Sądu świadczy o lekceważącym stosunku skazanego do orzeczonej wobec niego kary oraz do obowiązującego porządku prawnego. W świetle powyższego o ocenie Sądu najsurowsze kary jednostkowe wymierzone skazanemu pochłaniające inne kary stanowiłyby w tym przypadku nieuzasadnione premiowanie sprawcy wielokrotnego łagodniejszą karą i byłyby niewystarczającą oceną zachowania sprawcy. Powyższe przemawia za niestosowaniem zasady pełnej absorpcji w odniesieniu do kar łącznych pozbawienia wolności orzeczonych w punktach II. i IV. wyroku oraz skutkowało zastosowaniem przy wymiarze kar łącznych zasady asperacji polegającej na wymierzeniu kar łącznych wyższych niż najwyższe kary jednostkowe orzeczone w stosunku do skazanego, ale przy tym niższych niż suma kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa.

Istotny wpływ na wymiar kar łącznych orzeczonych niniejszym wyrokiem miało również zachowanie skazanego w zakładzie karnym, w którym znajduje się po prawomocnym skazaniu poszczególnymi wyrokami (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 września 1985 r., II K 245/85, OSNKW 1986, z. 5 - 6, poz. 39, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 października 1983 r., IV KR 213/83, OSNKW 1984, z. 5 - 6, poz. 65). Jak wynika z opinii Dyrektora Aresztu Śledczego zachowanie skazanego w warunkach izolacji penitencjarnej ocenione zostało za ledwie jako poprawne. Wprawdzie skazany był nagradzany nagrodą regulaminową, nie był karany dyscyplinarnie, karę pozbawienia wolności odbywał w systemie indywidualnego programu oddziaływania, jednakże jego zachowanie w ocenie Sądu nie jest wyróżniające się. Nadto podniesione w opinii Dyrektora Aresztu Śledczego okoliczności mają charakter pozytywny jednakże zdaniem Sądu nie są one na tyle doniosłe aby wskazywały na nadzwyczajną i diametralną zmianę w osobowości skazanego, a wobec tego nie uzasadniają zastosowania zasady całkowitej absorpcji przy orzekaniu kar łącznych.

Mając na uwadze wszystkie powyższe okoliczności jeśli chodzi o karę łączną pozbawienia wolności orzeczoną w pkt IV w zakresie kar orzeczonych wyrokami o sygn. akt VIII K 641/13 oraz IV K 672/12 zdaniem sądu spełnione zostały przesłanki zawarte w art. 89 § 1a k.k. w myśl którego w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania sąd może w wyroku łącznym orzec karę łączną pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Z uwagi na fakt, że czyny za które P. S. został skazany ww. powołanymi wyrokami zostały przez niego popełnione po dniu 08 czerwca 2010 r., zatem po wejściu w życie art. 89 § 1a k.k. w brzmieniu obowiązującym obecnie, Sąd był uprawniony zarówno do orzeczenia wobec skazanego bezwzględnej kary pozbawienia wolności, jak i kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Orzekając karę łączną pozbawienia wolności obejmującą kary orzeczone wyrokami wydanymi w sprawach o sygn. akt VIII K 641/13 oraz IV K 672/12 Sąd doszedł do wniosku, że należy dać skazanemu szansę i warunkowo zawiesił wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec skazanego w punkcie IV. wyroku. Zdaniem Sądu w odniesieniu do omawianych w tym miejscu wyroków wobec skazanego zachodzą przesłanki zawarte w art. 69 § 1 i 2 k.k. pozwalając na warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności. Należy wskazać, że co prawda skazany był czterokrotnie karany, nie mniej jednak jak wynika z analizy danych o karalności skazanego oraz akt poszczególnych spraw wynika, że P. S. od dnia 19 listopada 2011 r. nie naruszył porządku prawnego. Nadto między czynami, za które został skazany w tym miejscu omawianymi wyrokami istniał bardzo bliski związek czasowy, czyny te

zostały popełnione przez skazanego w okresie od 08 listopada 2011 r. do 19 listopada 2011 r. Należy również wskazać, że P. S. w sposób prawidłowy funkcjonuje w warunkach izolacji penitencjarnej, nie był karany dyscyplinarnie był nagradzany nagrodą regulaminową. P. S. jest zatrudniony poza terenem jednostki penitencjarnej w systemie bez konwojenta, karę pozbawienia wolności odbywa w systemie indywidualnego programu oddziaływania, zadania z niego wynikające realizuje. Przy tym w ocenie Dyrektora Aresztu Śledczego prognoza penitencjarne skazanego kształtuje się pozytywnie. Powyższe przemawiało za warunkowym zawieszeniem wykonania kary łącznej orzeczonej w punkcie IV. wyroku na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat. Należy wskazać, że w celu wnikliwej kontroli zachowania skazanego Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej kary na długi okres próby. Nadto pomimo uprzedniej karalności P. S. Sąd jednak przyjął, że kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania jest wystarczająca dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa

Należy przy tym wskazać, że zgodnie z treścią art. 89 § 3 k.k. w razie zbiegu orzeczeń o okresach próby Sąd orzeka ten okres oraz związane z nim obowiązki na nowo. Mając na uwadze powyższe oraz fakt, że jak wynika z opinii o skazanym jest on osobą uzależnioną od środków odurzających a także mając na uwadze, że wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 12 sierpnia 2014 r. w sprawie o sygn. akt IV K 672/12 na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora, nadto na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 k.k. zobowiązano skazanego do powstrzymywania się od używania środków odurzających, a na podstawie art. 72 § 1 pkt 6 k.k. zobowiązano skazanego do poddania się leczeniu odwykowemu od środków odurzających, Sąd na nowo wyroku łącznym określił wobec skazanego ww. obowiązki oraz oddał skazanego w okresie próby pod dozór kuratora. I tak na podstawie art. 89 § 3 k.k. i art. 73 § 1 k.k. Sąd oddał skazanego P. S. w okresie próby pod dozór kuratora, na podstawie art. 89 § 3 k.k. i art. 72 § 1 pkt 5 k.k. Sąd zobowiązał skazanego P. S. do powstrzymywania się od używania środków odurzających w okresie próby, a na podstawie art. 89 § 3 k.k. i art. 72 § 1 pkt 6 k.k. zobowiązał skazanego P. S. do poddania się leczeniu odwykowemu od środków odurzających w okresie próby.

Sąd nie zastosował instytucji warunkowego zawieszania wykonania kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w pkt II wyroku po pierwsze mając na uwadze, że orzeczona kara łączna przekracza okres dwóch lat co w konsekwencji uniemożliwia zastosowanie przepisu art. 69 § 1 k.k. Po drugie zdaniem sądu brak jest podstaw prawnych do warunkowego zawieszania kary łącznej pozbawienia wolności. Jak bowiem podnosi się w literaturze warunkowe zawieszenie wykonania kary łącznej wymierzonej w wyroku łącznym na podstawie kar jednostkowych, z których żadna nie została warunkowo zawieszona, nie jest możliwe ani na podstawie art. 89 k.k., ani na podstawie żadnego innego przepisu kodeksu karnego [por. S. Ż. (w:) Kodeks karny. Część ogólna, t. 2, red. M. K., R. Z., 2010, s. 658].

Mając na względzie całokształt wyżej podniesionych okoliczności, orzeczone wobec skazanego kary łączne pozbawienia wolności zrealizują zdaniem Sądu zadania w zakresie prewencyjnego oddziaływania kary, zarówno w znaczeniu prewencji indywidualnej jak i ogólnej, kształtując we właściwy sposób świadomość prawną społeczeństwa. Podnieść także należy, że wymierzona w ramach wyroku łącznego kara nie musi przynieść skazanemu korzyści w zakresie wyraźnego zmniejszenia okresu pozbawienia wolności, musi ona jednak być sprawiedliwa i celowa.

Sąd na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet wymierzonej wobec skazanego P. S. w punkcie II. wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt IV K 281/07 w dniu 12 czerwca 2006 r. oraz w dniach od 18 lipca 2013 r. do 20 listopada 2014 r. (daty wydania wyroku) oraz w sprawie o sygn. akt IV K 3141/06 w dniu 26 października 2006 r.

W pozostałym zakresie Sąd orzekł, że w części nie objętej niniejszym wyrokiem łącznym, wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu.

Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. oraz § 14 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. P. kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu oraz podatek VAT od tej kwoty.

Sąd zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów procesu na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. uznając, że ich uiszczenie byłoby dla skazanego zbyt uciążliwe z uwagi na fakt, iż skazany odbywa karę pozbawienia wolności nie miałby więc możliwości ich uiszczenia.

Z/ odpis wyroku łącznego wraz z uzasadnieniem doręczyć obrońcy skazanego na adres z wniosku.